

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10P/61/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313206438
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Richard Golis
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5313206438.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca v konaní pred samosudcom Mgr. Richardom Golisom, v právnej veci starostlivosti o maloletú: G. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, štátnu príslušníčku Slovenskej republiky, v konaní zastúpenú súdom ustanoveným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, za účasti rodičov maloletej: otca V. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XXX, XXX XX V. Y., štátneho príslušníka Slovenskej republiky a matky S. Y., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom (ako adresa na doručovanie) XXX XX N. XXX, štátnej príslušníčky Slovenskej republiky, o návrhu otca maloletej na zníženie výživného, takto

rozhodol:

Súd návrh otca maloletej na zníženie výživného i návrh matky maloletej na zvýšenie výživného z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 25.6.2013 otec maloletej ako navrhovateľ požiadal súd s účinnosťou odo dňa podania návrhu na súd o zníženie výživného, ktoré je povinný platiť na maloletú dcéru G. Y., nar. XX.XX.XXXX, určeného naposledy rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 4P/21/2011-39 zo dňa 08.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoP/25/2012-56 zo dňa 23.4.2012, zo sumy 100,- eur mesačne na 30,- eur mesačne (na pojednávaní dňa 03.9.2013 oproti písomnému návrhu deklaroval ochotu pristúpiť dohodou s matkou maloletej na výživné 50,- eur mesačne). V odôvodnení svojho návrhu otec uviedol, že od čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom sa podstatne zmenili pomery na jeho strane. Aj keď sa po svojej minulosti snaží zaradiť do bežného života, dosiaľ sa mu nepodarilo nájsť si zamestnanie a zabezpečiť si tak väčší príjem. Od júla 2012 je evidovaný ako nezamestnaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca a jeho jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi vo výške 62,50 eur mesačne. Výrazne sa tiež zhoršil jeho zdravotný stav, má zvýšený krvný tlak, bolesti hlavy a od 02.5.2013 je práceneschopný. Absolvuje rôzne vyšetrenia, čím sa opätovne sťažuje jeho situácia nájsť si zamestnanie a zvyšujú sa náklady na cestovné a lieky. Žije v rodinnom dome v N. so svojou priateľkou, ktorá vzhľadom na jeho nízky príjem z dávky v hmotnej núdzi znáša náklady na bývanie a domácnosť sama. Nie je preto v jeho možnostiach prispievať naďalej na výživu maloletej dosiaľ určenou sumou.

Matka maloletej sa k návrhu otca po jeho doručení na výzvu súdu písomne nevyjadrila. Urobila tak dodatočne svojim vyhlásením do zápisnice súdu na prvom pojednávaní vo veci samej dňa 03.9.2013. S návrhom na zníženie výživného nesúhlasila, naopak navrhla jeho ďalšie zvýšenie na sumu 150,- eur mesačne, pretože výdavky na výživu maloletej sú vysoké, prekračujúce možnosti matky.

Kolíznym opatrovníkom maloletej vo svojej písomnej správe o výsledkoch šetrenia pomerov maloletej zo dňa 30.8.2013 potvrdil pomery matky a maloletej tak, ako matka uviedla vo svojej výpovedi na pojednávaní.

Po tom, ako súd vo veci vykonal nevyhnutné procesné úkony potrebné pre prípravu prejednávania a rozhodnutia veci (vrátane ustanovenia kolízneho opatrovníka maloletej na zastupovanie v konaní), na výsledky dokazovania vykonaného na pojednávaniach vo veci samej dňa 03.9.2013 a dňa 08.10.2013, súd v konaní začatom na návrh otca maloletej o zníženie výživného, v priebehu ktorého i matka maloletej navrhla naopak zvýšenie výživného, aplikoval ustanovenia zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („Zákon o rodine“) - konkrétne ustanovenia § 36 ods.1 v spojení s ust. §§ 24 a nasl. Zákona o rodine a ust. §§ 62 a nasl. Zákona o rodine, upravujúcimi vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom, v spojení so spoločnými ustanoveniami §§ 75 a nasl. Zákona o rodine, vychádzajúc z pomerov zistených za rozhodné obdobie uplatneného nároku a jestvujúcich v čase vyhlásenia tohto rozsudku (§ 154 ods.1 OSP) a zisťujúc ich porovnaním s pomermi v čase posledného predchádzajúceho cit. rozhodnutia súdu o výživnom i s prihliadnutím na všeobecný vývoj životných nákladov, či došlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu posledného právoplatného rozhodnutia súdu o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletemu dieťaťu (§ 78 ods.1, ods.3 Zákona o rodine v spojení s ust. § 163 ods.1, ods.2 OSP), posudzujúc na základe účastníkmi predložených a súdom zabezpečených listinných dôkazov a správ, vrátane vyjadrenia súdom ustanoveného kolízneho opatrovníka vyjadrenia oboch rodičov o ich pomeroch a pomeroch ich dieťaťa v prospech a so zreteľom na najlepší záujem maloleteho dieťaťa (ust. čl. 3 ods.1 a súvisiacich ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa, prijatého v New Yorku 20. novembra 1989, ktorého signatárom je i Slovenská republika, uverejneného v našej zbierke zákonov oznámením FMZV č. 104/1991 Zb., tiež čl. 41 v spojení s čl. 7 ods.5 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení a ust. §§ 28 a nasl., §§ 62 a nasl. Zákona o rodine).

Obaja rodičia maloletej vo svojich výpovediach na pojednávaní zotrvali na svojich vyššie citovaných návrhoch vo veci úpravy výšky výživného na ich maloletú dcéru a vyjadrili sa ďalej k svojim pomeroch, ako je ďalej uvedené.

Súd na pojednávaní dňa 03.9.2013 vypočul vo veci i maloletú G., zisťujúc tak vzhľadom na jej vek, už bezprostredne pred dosiahnutím plnoletosti, jej stanovisko v predmetnej veci tak, ako to predpokladá ust. § 43 ods.1 Zákona o rodine. Maloletá sa v celom rozsahu zastala stanovisko zhodné s výpoveďou svojej matky.

Otec maloletej podľa predložených potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca poberá dávky v hmotnej núdzi - od júla 2012 vo výške 62,50 eur mesačne a od júla 2013 vo výške 97,19 eur mesačne. Podľa údajov súdu prístupnej evidencie Sociálnej poisťovne bol otec maloletej naposledy v zamestnaneckom vzťahu v období od 02.7.2012 do 30.9.2012 u zamestnávateľa H & H eu, s.r.o. so sídlom v Žiline. Ako uviedol otec maloletej na pojednávaní, u tohto zamestnávateľa pracoval ako pomocník na stavbe na základe dohody o vykonaní práce, v čase, keď bol evidovaný ako nezamestnaný a zarábala tak asi 20,- až 30,- eur mesačne (uvedené tvrdenie korešponduje i s cit. evidenciou Sociálnej poisťovne a uvedenou výškou vymeriavacieho základu). Má len základné vzdelanie a podľa svojho vyjadrenia si nepamätá riadny pracovný pomer, v ktorom by dosahoval primeraný zárobok. V období od 16.5.2007 do 25.5.2008 vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody. V zmysle správy Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina, bol otec maloletej práceneschopný od 02.5.2013, bez nároku na dávky nemocenského poistenia; v zmysle súdu predloženého potvrdenia práceneschopnosť ukončil dňa 02.9.2013. Predložil súdu lekárske potvrdenie všeobecného lekára zo dňa 02.9.2013, potvrdzujúce diagnostikovaný nález hypertenzie, tiež posttraumatický stav po úraze hlavy a ťažšom pomliaždení ramena a odporúčajúce obmedziť prácu v predklone a so zdvíhaním ťažších bremien. Podľa vyjadrenia otca maloletej jeho priateľka, u ktorej býva už päť rokov, pracuje ako obchodná zástupkyňa, má dve plnoleté deti, z nich jedno nezamestnané a druhé dosiaľ študujúce. Dosiaľ ho finančne podporuje najmä jeho družka. V minulosti mal chov papagájov, z ktorých predaja mal príležitostný nepravidelný príjem, takisto z príležitostných pomocných prác na stavbe u susedov, v rozsahu do dvoch dní v mesiaci a za zárobok približne 20,- eur za deň. So svojimi deťmi sa nestretáva.

Podľa správy Obce N. zo dňa 21.8.2013 je otec maloletej prihlásený k prechodnému pobytu v obci na adrese uvedenej v záhlaví tohto rozsudku, kde býva u svojej priateľky. V obci sa zdržiava málo, nakoľko pracuje v zahraničí. V doplňujúcej správe zo dňa 30.9.2013 (na výzvu súdu, keďže otec maloletej poprel pravdivosť informácie uvedenej v cit. správe obce zo dňa 21.8.2013, podľa ktorej má pracovať v zahraničí) obec obsah predchádzajúcej cit. správy dementovala s vysvetlením, že prvú správu po tom, ako starosta obce otca maloletej nenašiel doma, založil na informácii, ktorú mu poskytol občan obce P.

S., keď však starosta obec túto informáciu opätovne preveroval, bolo mu spresnené, že otec maloletej sa len zaujímal o prácu v zahraničí, ale neúspešne.

Matka maloletej býva (podľa súdu predloženej nájomnej zmluvy uzavretej s prenajímateľom Obec Q.) v trojizbovom byte v obci H. spolu s maloletou G., jej plnoletým bratom M. Y. a ďalšími dvomi deťmi pochádzajúcimi z ďalšieho vzťahu matky. Jej príjmom je peňažný príspevok za opatrovanie ťažko zdravotne postihnutej dcéry M. Y., aktuálne od júla 2013 vo výške 270,32 eur mesačne (predtým 266,41 eur mesačne). Jedná sa o celodennú starostlivosť, v dôsledku ktorej matka maloletej si nemôže nájsť prípadné ďalšie zamestnanie. Maloletá je mentálne postihnutá a s výnimkou dvojhodinových pobytov v škole v pondelok, v stredu a v piatok, kde ju vedie matka, je maloletá inak v stálej matkinej opatere. Okrem toho matka maloletej poberá prídavky na deti, do augusta 2013 na štyri deti (okrem maloletej G. na M. Y., nar. XX.XX.XXXX, na Y. A., nar. XX.X.XXXX a na M. Y., nar. XX.X.XXXX) spolu vo výške 92,40 eur mesačne, od septembra 2013 už bez prídavkov na plnoletého syna M.. Uhrádza nájomné a úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu, od 01.01.2013 vo výške 277,- eur mesačne, za elektrickú energiu 56,- eur mesačne, internet 15,- eur mesačne, na telefóny v priemere 15,- eur mesačne. Spláca leasing na osobné motorové vozidlo, na ktoré jej bol poskytnutý peňažný príspevok Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca vo výške 120,- eur mesačne. Maloletý syn Y. poberá sirotsky dôchodok 60,- eur mesačne a otec ťažko zdravotne postihnutej maloletej M. prispieva matke na základe ich dohody na výživu maloletej sumou 100,- eur mesačne a pomáha jej tiež finančne v prípade zvýšených výdavkov. Takisto jej podľa svojich možností pomáhajú i staršie deti, ak môžu, brigádujú a čo zarobia, dajú matke. Podľa vyjadrenia matky otec maloletej platí výživné s oneskorením.

Maloletá G. v aktuálnom školskom roku 2013/2014 je študentkou 3. ročníka na Strednej škole hotelových služieb a obchodu v Čadci. Má zvýšené výdavky spojené najmä s dochádzkou do školy z H. do Č. a späť, do 60,- eur mesačne, výdavky na desiaty. Maloletá sa učí dobre, matka s ňou nemá žiadne výchovné problémy a jej zdravotný stav je dobrý. V r. 2012 počas víkendov chodila na brigády do predajne Tesco v Čadci, zarobila takto v priemere 30,- eur mesačne. Počas tohtoročných letných prázdnin brigádovala oba mesiace v reštaurácii v N. ako obsluha, za prvý mesiac dostala 300,- eur a za druhý by to malo byť 330,- eur. Peniaze, ktoré zarobila, odovzdala matke.

Ako je už skôr uvedené, naposledy súd upravil rozsah vyživovacej povinnosti otca k maloletej cit. rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 4P/21/2011-39 zo dňa 08.11.2011 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoP/25/2012-56 zo dňa 23.4.2012 (ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.5.2012) a ktorým súd zmenil predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. P 136/96-60 zo dňa 23.02.1998 tak, že otcovi maloletej uložil povinnosť platiť výživné na maloletého M. Y., nar. XX.XX.XXXX vo výške 100,- eur mesačne a na maloletú G. Y., nar. XX.XX.XXXX takisto vo výške 100,- eur mesačne, počnúc dňom 23.10.2011; súd mu tiež stanovil podmienky splácania zameškaného výživného za obdobie od 23.10.2011 do 08.11.2011 vo výške 150,- eur. Podľa odôvodnenia cit. rozsudku v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu o výživnom otec maloletej bol nezamestnaným asi 10 rokov, z toho posledných 7 rokov bol vo výkone trestu odňatia slobody za rôznu násilnú a majetkovú trestnú činnosť. Pracoval ako pomocník na stavbe, krátkodobé zamestnania striedal, nevedel ich riadne konkretizovať, ako posledné uviedol zamestnanie v bližšie nešpecifikovanej stavebnej firme v Č. V., kde mal zarábať 10.000,- Kč mesačne, neskôr zdarma vypomáhal na stavbe domu svojmu strýkovi v Č. V.. Už v tom čase žil so svojou terajšou družkou. Matka maloletej v tom čase bývala na adrese svojho trvalého bydliska vo Svrčinovci so svojim rozvedeným priateľom, platiacim výživné na tri deti. Sama zabezpečovala starostlivosť o štyri deti, bola na rodičovskej dovolenke s najmladšou dcérou, postihnutou Downovým syndrómom, so zvýšenými výdavkami na zdravotnú starostlivosť o dieťa. Jej príjmom bol rodičovský príspevok 190,- eur mesačne, okrem toho rodinné prídavky na deti. Maloletá G. navštevovala SOU, odbor čašníčka, jej zdravotný stav bol dobrý. Zvýšené výdavky na jej výživu predstavovali najmä náklady spojené so štúdiom na strednej škole, predovšetkým cestovné. Súd, aplikujúc ust. § 75 ods.1 veta druhá Zákona o rodine pri posudzovaní schopností a možností otca maloletých detí ako povinného vychádzal z domnienky, že je v jeho možnostiach zabezpečiť si aspoň príjem, ktorý podľa vlastného vyjadrenia dosahoval ako stavebný robotník.

Súd ďalej konštatoval, na základe poznatkov z vlastnej rozhodovacej činnosti, že Okresný súd Čadca rozsudkom zo dňa 03.9.2013 v konaní sp. zn. 10C/203/2013 rozhodol na návrh otca maloletej ako navrhovateľa o zrušení jeho vyživovacej povinnosti voči jeho plnoletému synovi Adamovi s účinnosťou od 01.9.2013, určenej naposledy cit. rozsudkom súdu v konaní sp. zn. 4P/21/2011, po tom, ako plnoletý syn v školskom roku 2012/2013 ukončil stredoškolské štúdium a od septembra tohto roku sa zamestnal.

Základným hmotnoprávnym predpokladom zmeny predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým rozhodol o výživnom pre maloleté dieťa (určením jeho výšky ako minimálneho rozsahu zákonnej vyživovacej povinnosti rodiča) je v zmysle ust. § 78 ods.1, ods.3 Zákona o rodine v spojení s ust. § 163 ods.1, ods.2 OSP preukázanie takej zmeny pomerov v časovom období od posledného predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia o výživnom, ktorá jeho zmenu odôvodňuje - v konaní o výživnom na maloleté deti vždy pritom prihliadajúc na medzinárodnými dohovormi, Ústavou Slovenskej republiky a Zákonom o rodine chránený a preferovaný najlepší záujem oprávneného maloletého dieťaťa. Existenciu tohto predpokladu súd zisťuje a posudzuje komplexne (najmä prostredníctvom porovnania pomerov účastníkov, z ktorých vychádzal súd v predchádzajúcom rozhodnutí o výživnom s pomermi zistenými v čase vyhlásenia rozhodnutia súdu v prejednávanej veci a k tomuto okamihu, v zmysle ust. § 154 ods.1 OSP a takisto vzájomným porovnaním pomerov medzi účastníkmi), na základe objektívnych i subjektívnych okolností na strane všetkých zainteresovaných účastníkov, tzn. tak na strane oprávneného maloletého dieťaťa, ako aj na strane oboch rodičov ako povinných, s prihliadnutím i na všeobecný vývoj životných nákladov. I keď Zákon o rodine takto výslovne v ust. § 78 ods.1 zmenu pomerov ako hmotnoprávny predpoklad zákonom pripustenej zmeny právoplatného súdneho rozhodnutia o výživnom nedefinuje, nepochybne na druhej strane i z hľadiska právnej istoty založenej právoplatným rozhodnutím súdu (k tomu napr. rozhodnutie publikované vo vtedajšej Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov pod č. R 2/1974) nemôže ísť o akúkoľvek zmenu okolností majúcich vplyv na posúdenie osobných a majetkových pomerov účastníkov, ale naopak musí ísť o takú zmenu, ktorá je závažnejšieho a trvalejšieho rázu a ktorú možno preto podľa názoru súdu charakterizovať ako kvalifikovanú alebo podstatnú zmenu pomerov (tak, ako to možno vyvodíť i z ust. § 163 ods.1 OSP).

Zmieneným (komplexným) posúdením pomerov všetkých účastníkov v rámci hodnotenia dôkazov procesným postupom podľa ust. § 132 OSP - vyššie podrobne opísaných v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozsudku - súd konštatuje, že za relatívne krátke obdobie od posledného predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom na maloletú došlo k čiastočnej zmene pomerov na strane všetkých zainteresovaných účastníkov:

Otec maloletej ako povinný, o určenie rozsahu vyživovacej povinnosti ktorého ide, hoci tak ako v období predchádzajúceho konania nikde riadne nepracuje, je evidovaný príslušným úradom ako uchádzač o zamestnanie a poberá doložený príjem vo forme dávok v hmotnej núdzi. Doložil i svoje tvrdenie o čiastočne zhoršenom zdravotnom stave. Na druhej strane otcovi sa podstatne znížili výdavky z dôvodu zrušenia jeho vyživovacej povinnosti k synovi M., ako je vyššie uvedené.

Matka maloletej má len čiastočne zvýšený príjem (namiesto rodičovského príspevku súčasný príspevok za opatrovanie ťažko zdravotne postihnutého dieťaťa), ktorého zvýšenie je ďalej relativizované všeobecným zvýšením životných nákladov od posledného rozhodovania súdu o výživnom i objektívnym zvýšením pravidelných výdavkov matky maloletej, spojených predovšetkým so zabezpečením bývania pre rodinu v terajšom nájomnom obecnom byte. Tak ako v prípade otca maloletej však i na strane matky súd musí nevyhnutne konštatovať zánik jednej z predchádzajúcich vyživovacích povinností - voči plnoletému synovi M., ktorý sa zamestnal a naďalej býva v domácnosti s matkou, očakávajúc preto od neho dôvodne pomoc matke i formou príspevku na náklady spoločnej domácnosti (Zákon o rodine v ust. §§ 66, 67 upravuje i podmienky zákonnej vyživovacej povinnosti detí k rodičom).

Čiastočná zmena pomerov na strane maloletej G. ide výlučne na vrub vývoja životných nákladov (§ 78 ods.3 Zákona o rodine) v sledovanom období, pričom maloletá podľa vlastného vyjadrenia i vyjadrenia svojej matky takto zvýšené výdavky kompenzuje i vlastným úsilím a brigádnickou prácou popri štúdiu, čo vzhľadom na vek maloletej a v sociálnej situácii, v ktorej sa nachádza domácnosť, v ktorej žije spolu so svojou matkou a súrodencami, možno od maloletej spravodlivo očakávať.

Takto zistené pomery na strane rodičov ako povinných, bez ohľadu na uvedené zmeny, v konfrontácii so zmenou pomerov na strane oprávneného maloletého dieťaťa a z hľadiska súdom preferovaného záujmu maloletého dieťaťa, stále so svojou výživou odkázaného na svojich rodičov, vylučujú pri ich komplexnom posúdení v rozhodnom čase vyhlásenia rozsudku súdu v tejto veci uznať ich ako odôvodňujúce zmenu predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia o výživnom - otcom navrhovaným podstatným, alebo akýmkoľvek iným znížením výživného na dieťa. I keď súd uznáva ako logické vysvetlenie otca maloletej o sťažení podmienok pri hľadaní si zamestnania vzhľadom na jeho vzdelanie a trestný register, vo vzťahu k chránenému záujmu maloletého dieťaťa však takáto obrana neobstojí a naopak zakladá naďalej dôvod pre aplikáciu ust. § 75 ods.1 veta druhá Zákona o rodine pri posudzovaní reálnych schopností a možností

otca maloletej ako povinného, neprihliadajúc pritom na ním uvádzané skutočnosti, spočívajúce v jeho minulom nezodpovednom správaní a protiprávnom konaní, prostredníctvom ktorého sa v takejto situácii ocitol. Aby súd bol vo svojich konštatáciách úplný, s ohľadom na doterajší neprehľadný a neformálny výkon príležitostnej zárobkovej činnosti otcom maloletej (ako vyplýva i z predchádzajúceho rozsudku o výživnom na maloletú), súd má pochybnosti o hodnovernosti i cit. rozporných správ Obce Stránske o pomeroch otca maloletej. Súčasne - prihliadajúc pritom na konštatované zmeny pomerov i na strane matky maloletej (osobitne v súvislosti so zánikom vyživovacej povinnosti k synovi Adamovi) a i vzhľadom na čiastočnú kompenzáciu zvýšených výdavkov brigádnickou zárobkovou činnosťou samotnej maloletej a vo vzťahu k otcovi maloletej neopomínajúc, že na rozdiel od predchádzajúceho obdobia sa prihlásil do evidencie uchádzačov o zamestnanie a nezistiac u neho vykonaným dokazovaním iný príjem ako príjem dávok v hmotnej núdzi, resp. pri aplikácii ust. § 75 ods.1 veta druhá Zákona o rodine domnelý príjem stavebného robotníka tak, ako bol konštatovaný súdom už v predchádzajúcom konaní o výživnom, v čase vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci súd nenachádzal dostatočný skutkový základ ani pre matkou navrhované zvýšenie doterajšieho výživného na maloletú.

Preto súd, vzhľadom na nedostatok zákonných podmienok pre tak otcom maloletej, ako aj matkou maloletej navrhované rozhodnutia podľa ust. § 78 ods.1, ods.3 v spojení s ust. § 163 ods.1, ods.2 OSP súd návrh otca maloletej na zníženie výživného i návrh matky maloletej na zvýšenie výživného ako v celom rozsahu nedôvodné zamietol. Napriek tomu súd a to i takýmto zamietavým rozhodnutím čiastočne reflektoval na vyššie konštatované zistenia o pomeroch účastníkov, predovšetkým otca maloletej, dôvodiaceho, že je nie je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť súčasné určené výživné na maloletú dcéru a to ponechaním nezmeneného, dosiaľ určeného rozsahu jeho vyživovacej povinnosti k maloletej.

Súd s poukazom na tú istú právnu úpravu dodáva, že ani toto rozhodnutie, pokiaľ nadobudne právoplatnosť, nie je prekážkou pre opätovnú zmenu rozsahu vyživovacej povinnosti otca k dcére, vzhľadom na jej blízku plnoletosť však len na návrh (§ 78 ods.1 Zákona o rodine) - v prípade preukázania budúcej kvalifikovanej zmeny pomerov oproti rozhodným pomerom zisteným súdom v tomto konaní, z ktorých súd vychádzal vo svojom rozhodnutí v tejto veci.

O trovách konania, vzniknutých účastníkom v konaní začatom na návrh otca maloletého dieťaťa, súd rozhodol podľa ust. § 146 ods.1 písm. a) OSP v spojení s ust. § 151 ods.1 a § 81 ods.1 OSP, keďže ide o konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti, ktoré možno začať i bez návrhu a v ktorom zákon účastníkom právo na náhradu trov nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery (§ 163 ods.2 OSP).